

интересы на народѣтъ. Този фактъ ся подтвър-
дава отъ исторіѣтъ на *разны други народы*,
въ които духовенството е показало важны у-
слуги къмъ просвѣщеніето изобщо. Този при-
мѣръ не трѣба да испуща испрѣдъ очи Бъл-
гарското духовенство. То трѣба сега да земе
подъ свое покровителство просвѣщеніето на
народа, толкозь повече, понеже землището е
готово.

Ный съ увѣреніе можемъ да кажемъ че въ
общѣтъ массѣ, Българитѣ сѣ по-книжны днесъ
даже отъ свободнытъ Славенскы народы. Нѣма
градъ, село дѣто да нѣма училище, а въ по-
голъмытъ градове и по нѣколко, въ послѣдне
врѣме Българитѣ сѣ обръжли вниманіе върху
образованіето на женскый полъ, и сега навсѣ-
ду търсятъ учителкы, устрояватъ дѣвическы
училища, Дружества, Читалища, книжевны об-
щества, и забѣлѣжително е това че всичко туй
го върши самото общество, самыйтъ народъ.
Въ Пловдивъ е отворена даже Семинарія. Броятъ
на онѣзи които ся учатъ въ Българіѣ възлѣзва
даже около 10 на 100 отъ всичкото насе-
леніе. Разумѣва ся, прѣпродаваніето, при не-
достаткъ отъ добръ праготвени учители и при